

Księga Liczb

Rozdział 18

1. Wtedy Pan rzekł do Aarona: Ty, synowie twoi i ród twego ojca będziecie odpowiadać za winy popełnione w przybytku. Ty i synowie twoi będziecie odpowiadać za winy waszego kapłaństwa. 2. Niech również bracia twoi – pokolenie Lewiego, szczep twego ojca – przyjdą i przyłączą się do ciebie, a pomagają tobie i synom twoim [w służbie] przed Namiotem Spotkania. 3. Zatrószają się o to, co potrzebne jest dla ciebie i dla przybytku. Jednak do sprzętów świętych i do ołtarza nie mogą się zbliżyć; w przeciwnym razie zginą tak oni, jak i wy. 4. Mają być przy tobie i winni się troszczyć o wszystko, co dotyczy Namiotu Spotkania, o całą służbę w przybytku. Ale żaden niepowołany niech się do was nie zbliża. 5. Wy podejmiecie staranie o przybytek i troskę o ołtarz, aby znów nie powstał gniew przeciw Izraelitom. 6. Oto Ja wziąłem waszych braci, lewitów, spośród synów Izraela jako dar za was, jako oddanych Panu, aby pełnili służbę w Namiocie Spotkania. 7. Ty zaś wraz ze swoimi synami masz pilnie przestrzegać służby kapłańskiej w tym wszystkim, co dotyczy ołtarza i miejsca za zasłoną. Obdarzyłem was służbą kapłańską, a jeśli się kto niepowołany zbliży – umrze. 8. Mówił dalej Pan do Aarona: Ja oddaję ci dary odłożone dla Mnie. Ze wszystkich świętych darów Izraela daję tobie i synom twoim jako należność wiekuistą na mocy namaszczenia. 9. Te z darów najświętszych, o ile nie zostaną spalone, przypadną tobie: dary ofiarne przy wszystkich ofiarach pokarmowych, ofiarach prześlągnięcia i zadośćuczynienia, które Mi przynoszą. Jako rzeczy najświętsze będą należeć do ciebie i synów twoich. 10. W Miejscu Najświętszym będziesz je spożywać; tylko mężczyźni mogą to jeść; będziesz to uważał za święte. 11. Tobie przypadną dary ofiarne wszystkich składanych gestem kołysania ofiar Izraelitów. Daję je tobie, synom twoim i córkom jako należność wiekuistą; ktokolwiek z twojej rodziny jest czysty, może je spożywać. 12. Daję ci wszystko, co najlepsze z oliwy, wszystko, co najlepsze z młodego wina i zboża, które Izraelici przynoszą Panu jako pierwsze plony. 13. Pierwociny, które przynoszą Panu ze wszystkiego w ich kraju, mają do ciebie należeć. Każdy spośród twojej rodziny, kto tylko jest czysty, może z nich spożywać. 14. Cokolwiek obłożone będzie klątwą w Izraelu, ma do ciebie należeć. 15. Wszystkie pierwociny łona matki, które oddają Panu ze wszystkiego ciała, począwszy od ludzi aż do bydła, będą twoje; ludzi pierworodnych każesz wykupić, jak również wszystko pierworodne zwierząt nieczystych. 16. Wykupu dokona się w miesiąc po urodzeniu za cenę pięciu syklów srebra według wagi przybytku; sykl po dwadzieścia ger. 17. Nie każesz jednak wykupywać pierworodnego krowy, owcy i kozy: te są święte. Krew ich wylejesz na ołtarz, a tłuszcz ich spalisz w ogniu jako woń miłą Panu. 18. Lecz mięso ich będzie do ciebie należeć, to jest mostek z piersi, ofiarowany gestem kołysania, i prawa łopatka będą twoje. 19. Wszystko, co odłożone jest z darów świętych, jakie Izraelici przynoszą Panu, daję na zawsze tobie, synom twoim i córkom. To jest należność wiekuista, przymierze soli wobec Pana dla ciebie i potomstwa twego wraz z tobą. 20. Rzekł Pan do Aarona: Nie będziesz miał dziedzictwa w ich kraju; nie

otrzymasz również pośród nich żadnego przydziału ziemi; Ja jestem działem twoim i dziedzictwem twoim pośród Izraelitów. **21.** Oto oddaję lewitom jako dziedzictwo wszystkie dziesięciny składane przez Izraelitów w zamian za służbę, jaką pełnią w Namiocie Spotkania. **22.** Izraelici nie będą się mogli zbliżać do Namiotu Spotkania, by nie byli winni grzechu zasługującego na śmierć. **23.** Sami tylko lewici mogą pełnić służbę w Namiocie Spotkania i ponoszą ciężar odpowiedzialności. To jest prawo wieczyste dla waszych potomków: lewici nie będą posiadali żadnego dziedzictwa pośród Izraelitów, **24.** lecz dałem im jako dziedzictwo dziesięciny, które Izraelici przynoszą Panu w ofierze. Dlatego też o nich powiedziałem, że nie otrzymują dziedzictwa pośród Izraelitów. **25.** Potem Pan mówił do Mojżesza: **26.** Tak przemów do lewitów i powiedz im: Gdy przyjmujecie dziesięciny od Izraelitów, które wam oddałem jako dziedzictwo, to dziesiątą część macie odłożyć na ofiarę dla Pana. **27.** Będzie wam to policzone jako ofiara, jak [innym] zboże z klepiska lub to, co napęlnia tłocznię. **28.** Winnicie również i wy składać Panu ofiarę z waszych dziesięcin, które odbieracie od Izraelitów. Oddacie to, coście winni ofiarować Panu, kapłanowi Aaronowi. **29.** Ze wszystkich darów, jakie wam przypadną, winniście złożyć dar dla Pana: ze wszystkich najlepszych rzeczy – odpowiednią świętą część. **30.** Powiedz im również: Gdy odłożycie to, co najlepsze, będzie ono lewitom policzone podobnie jak ofiara z klepiska i tłoczni. **31.** Możecie to jeść na każdym miejscu wraz ze wszystkimi, którzy należą do waszych rodzin. Jest to bowiem zapłata za waszą służbę przy Namiocie Spotkania. **32.** Gdy odłożycie z tego to, co jest najlepsze, nie będziecie ponosić żadnej winy, nie zbezcześcicie świętych darów Izraelitów, i [dzięki temu] nie pomrzecie.